

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-05-88/2-AR73.1

Datum: 18. juni 2008.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija Fausto Pocar, predsjedavajući
sudija Mehmet Güney
sudija Liu Daqun
sudija Andréia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. Hans Holthuis

Odluka od: 18. juna 2008.

TUŽILAC

protiv

ZDRAVKA TOLIMIRA

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTJEVU ZDRAVKA TOLIMIRA ZA PREISPITIVANJE
ODLUKE ŽALBENOG VIJEĆA OD 28. MARTA 2008.**

Tužilaštvo:

g. Peter McCloskey

Optuženi:

g. Zdravko Tolimir

Prijevod

1. Žalbno vijeće Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbno vijeće, odnosno Međunarodni sud) rješava po zahtjevu Zdravka Tolimira (dalje u tekstu: podnositelj zahtjeva)¹ za preispitivanje "Odluke po interlokutornoj žalbi na usmenu odluku pretpretresnog sudije od 11. decembra 2007." (dalje u tekstu: Pobjijana odluka), koju je 28. marta 2008. donijelo Žalbno vijeće kao i po Dopuni zahtjeva.²

I. PROCEDURALNI KONTEKST

2. Žalbno vijeće je 28. marta 2008. donijelo Pobjijanu odluku, kojom je odbilo podnesak podnosioca zahtjeva protiv usmene odluke pretpretresnog sudije od 11. decembra 2007. Podnositelj zahtjeva je naveo da je pretpretresni sudija pogrešno primijenio pravo i pogrešno utvrdio činjenično stanje time što mu nije dopustio da komunicira s Međunarodnim sudom na srpskom, njegovom maternjem jeziku i na ćiriličnom pismu. Žalbno vijeće je zaključilo da je pitanje koje treba riješiti po žalbi ograničeno na to da li dostava podnosiocu zahtjeva, koji sam sebe zastupa, materijala na bosanskom/hrvatskom/srpskom jeziku³ (na latiničnom pismu) zadovoljava garancije predviđene članom 21(4)(a) Statuta i pravila 66(A) Pravilnika o postupku i dokazima (dalje u tekstu: Pravilnik) u ovom predmetu.⁴

3. Konkretnije govoreći, Žalbno vijeće je konstatovalo da pretpretresni sudija nije pogrešno primijenio pravo time što je zaključio da prava koja su ugrađena u član 21 Statuta stvaraju obavezu dostavljanja relevantnog materijala na jeziku koji optuženi razumije u dovoljnoj mjeri da može djelotvorno koristiti svoje pravo na vođenje vlastite odbrane – a ne na njegovom maternjem jeziku.⁵

4. U vezi s okolnostima predmeta, Žalbno vijeće je konstatovalo da zaključak da podnositelj zahtjeva može čitati latinično pismo, ali po svom izboru odbija da čita dokumente

¹ Zahtev optuženog predsjedniku Suda i članovima Žalbenog veća da u skladu sa svojim diskrecionim pravima preispitaju svoju odluku po interlokutornoj žalbi na usmenu odluku pretpretresnog sudije od 11. decembra 2007., podnesen 16. aprila 2008. (prijevod na engleski jezik zaveden 18. aprila 2008.) (dalje u tekstu: Zahtjev).

² Dopuna zahteva optuženog Zdravka Tolimira predsjedniku Suda i članovima Žalbenog veća da preispitaju svoju odluku po žalbi na odluku pretpretresnog sudije od 11. decembra 2007. godine, podnesena 30. maja 2008. (prijevod na engleski jezik zaveden 4. juna 2008.) (dalje u tekstu: Dopuna zahtjeva).

³ O upotrebi izraza "bosanski/srpski/hrvatski jezik" na Međunarodnom sudu, vidi Pobjijanu odluku, fusnota 32.

⁴ Pobjijana odluka, par. 14.

⁵ Pobjijana odluka, par. 15.

Prijevod

na ovom pismu, ne predstavlja zloupotrebu diskrecionog ovlaštenja, uzimajući u obzir pokazatelje na koje se pozvao pretpretresni sudija u svojoj usmenoj odluci od 11. decembra 2007.⁶ Žalbeno vijeće je dodalo da su, od 3. januara 2008. i uprkos svom stalnom opredjeljenju za to da se sam brani, podnosiocu zahtjeva odobrena dva pomoćnika za pravna pitanja o trošku Međunarodnog suda, koji su mu stoga mogli pružiti podršku u vezi sa svim pitanjima vezanim za pripremanje predmeta.⁷

II. ARGUMENTI STRANA U POSTUPKU

5. Podnosilac zahtjeva je svoj Zahtjev prvi put podnio "predsjedniku" i "svim članovima Žalbenog vijeća", kao i "Pretpretresnom vijeću II".⁸ On piše da mu, budući da nije mogao doći do sadržaja Pobjijane odluke na "standardnom srpskom", jeziku koji navodno jedino razumije,⁹ nije ostalo ništa drugo nego da pretpostavi da je njegova žalba odbačena.¹⁰ Podnosilac zahtjeva posebno navodi jednu navodnu grešku u odluci pretpretresnog sudije od 11. decembra 2007.¹¹ Na osnovu tih nagađanja, podnosilac zahtjeva traži od predsjednika i Žalbenog vijeća da "u skladu sa svojim diskrecionim pravima preispitaju svoju odluku i usmenu odluku pretpretresnog sudije", obezbijede da mu se svi dokumenti u predmetu dostavljaju na srpskom jeziku i spriječi kršenje pravila 66, 67, 68 i 68*bis* Pravilnika, kao i članova 20 i 21 Statuta.¹² Na kraju, podnosilac zahtjeva tvrdi da je problem objelodanjivanja materijala i sudskih dokumenata na njegovom standardnom srpskom jeziku samo tehničke prirode budući da postoji kompjuterski program koji može da prevede neki dokument napisan latinicom na ćirilično pismo.¹³

6. U Dopuni zahtjeva, podnosilac zahtjeva ponovo naglašava da pravilo 3 Pravilnika dopušta nekom optuženom da koristi svoj jezik i da je, stoga, njegovo pravo na upotrebu srpskog jezika na ćiriličnom pismu izričito predviđeno na Međunarodnom sudu i ne predstavlja

⁶ Pobjijana odluka, par. 17-23.

⁷ Pobjijana odluka, par. 24.

⁸ Zahtjev, naslovna strana.

⁹ Zahtjev, par. 1.

¹⁰ Zahtjev, par. 2. Posebno vidi Zahtjev, par. 4, 5, 6, 8, 9, 11, koji počinju riječima "Žalbeno veće verovatno nije..." koje ukazuju na to da podnosilac zahtjeva ne navodi nijedan stvarni zaključak, nego samo svoja nagađanja u tom smislu.

¹¹ Zahtjev, par. 7. Ovo pitanje je podrobnije razmotreno u Pobjijanoj odluci, par. 17-23.

¹² Zahtjev, par. 2 i 1 na str. 6. Žalbeno vijeće napominje da se u verziji Zahtjeva na engleskom jeziku navodi "pravilo 86*bis*", ali se u originalu navodi pravilo 68*bis*.

¹³ Zahtjev, par. 15. Vidi takode Dopunu zahtjeva, par. 9.

Prijevod

stvar diskrecionog ovlaštenja Pretresnog vijeća.¹⁴ Stoga, kako tvrdi podnosilac zahtjeva, budući da bosanski/hrvatski/srpski nije njegov jezik, upotreba tog jezika ne može mu se nametnuti.¹⁵ Podnosilac zahtjeva dodaje da pravo optuženog koji sam sebe zastupa na upotrebu nekog jezika obuhvata pravo da relevantne materijale, kao što su dokumenti i dokazi, prima na tom jeziku.¹⁶

7. Tužilaštvo je 16. juna 2008. dostavilo odgovor, u kom tvrdi da podnosilac zahtjeva nije zadovoljio kriterijume za preispitivanje i da samo ponavlja argumente koje je ranije iznio.¹⁷

III. STANDARD PREISPITIVANJA

8. U skladu s praksom Međunarodnog suda, vijeće ima inherentno diskreciono ovlaštenje da preispita neku raniju odluku u izuzetnim slučajevima ako je pokazana očigledna greška u rezonovanju ili ako je to neophodno kako bi se spriječila nepravda.¹⁸

IV. DISKUSIJA

9. Prije svega, Žalbeno vijeće napominje da, uprkos činjenici da se u Dopuni zahtjeva, po svemu sudeći, traži "preispitivanje" odluke, podnosilac zahtjeva nesumnjivo misli na ponovno razmatranje Pobjijane odluke zbog greške u rezonovanju. Žalbeno vijeće stoga neće dalje razmatrati pitanje da li Zahtjev i Dopuna zahtjeva zadovoljavaju kriterijume za podnošenje zahtjeva za preispitivanje na osnovu pravila 119 Pravilnika.

10. Kada je riječ o zahtjevu za ponovno razmatranje, Žalbeno vijeće konstatuje da podnosilac zahtjeva nije precizno naveo zaključke Žalbenog vijeća u Pobjijanoj odluci koji iziskuju ponovno razmatranje. Umjesto toga, podnosilac zahtjeva iznosi spekulacije o mogućim razlozima koji su naveli Žalbeno vijeće da odbaci njegovu Žalbu tvrdeći da su ti

¹⁴ Dopuna zahtjeva, par. 2-3 i 6.

¹⁵ Dopuna zahtjeva, par. 7.

¹⁶ Dopuna zahtjeva, par. 4 i 8.

¹⁷ Odgovor tužilaštva na Tolimirov zahtjev Žalbenom vijeću da preispita svoju odluku od 28. marta 2008., 16. juni 2008.

¹⁸ Vidi *Tužilac protiv Stanislava Galića*, predmet br. IT-98-29-A, Odluka po zahtjevu odbrane za preispitivanje, 16. juli 2004., str. 2; *Juvénal Kajelijeli protiv tužioca*, predmet br. ICTR-98-44A-A, Presuda, 23. maj 2005., par. 203-204 i citate u toj odluci; *Ferdinand Nahimana i drugi protiv tužioca*, predmet br. ICTR-99-52-A, Odluka po zahtjevu žalioca Jeana-Boscoa Barayagwize za odobrenje da izvede dodatne dokaze na osnovu pravila 15, 5. maj 2006., par. 8.

Prijevod

razlozi pogrešni. Podnosilac zahtjeva ne bavi se konkretno zaključcima Žalbenog vijeća u Pobjijanoj odluci, te tako ne iznosi nikakav osnov za ponovno razmatranje.

11. Čini se da je jedini suštinski argument podnosioca zahtjeva taj da, kada neki optuženi koristi svoje pravo na samozastupanje, svi relevantni materijali mu se moraju dostavljati na njegovom vlastitom jeziku, na osnovu pravila 3 Pravilnika.¹⁹ Ova tvrdnja ukazuje na temeljno neshvatanje Pobjijane odluke i principa na kojima se ona zasniva. Kao prvo, odluka Žalbenog vijeća ne zadire u lično pravo podnosioca zahtjeva da se služi jezikom koji smatra vlastitim, u skladu s pravilom 3 Pravilnika; ako ništa drugo, to pokazuje sama okolnost da je predmetni Zahtjev (napisan ćirilicom) propisno uzet u razmatranje. Međutim, Žalbena vijeće ponavlja da se pravo nekog optuženog da prima relevantan materijal na jeziku koji razumije ne prevodi automatski u pravo optuženog da se, bez obzira na svoje porijeklo, obrazovanje i iskustvo, obrati Međunarodnom sudu za zahtjevom za dostavljanje dokumenata na nekom jeziku ili pismu po njegovom/njenom izboru.²⁰ Drugo, Žalbena vijeće je zaključilo da podnosilac zahtjeva nije pokazao nikakvu zloupotrebu diskrecionog ovlaštenja u odluci pretpretresnog sudije da on razumije bosanski/hrvatski/srpski jezik za potrebe prijema objelodanjenih dokumenata i drugih materijala od organa Međunarodnog suda. Treće, Žalbena vijeće je u Pobjijanoj odluci napomenulo da je podnosiocu zahtjeva od 3. januara 2008. odobrena pomoć pravnog savjetnika i koordinatora predmeta o trošku Međunarodnog suda, koji mu mogu pružiti podršku po svim pitanjima vezanim za pripremu njegovog predmeta za suđenje, uključujući razjašnjenja problema vezanih za prevođenje.

12. U svjetlu gorenavedenog, Žalbena vijeće konstatuje da podnosilac zahtjeva stoga nije pokazao nikakvu očiglednu grešku u rezonovanju u Pobjijanoj Odluci niti potrebu njenog ponovnog razmatranja u svrhu sprečavanja nepravde.

---

¹⁹ Dopuna zahtjeva, par. 3-8. Vidi takode Zahtjev, par. 8 i 11.

²⁰ Pobjijana odluka, par. 15. Tako, na primjer, pravilo 66(A) Pravilnika propisuje objelodanjivanje "na jeziku koji optuženi razumije".

Prijevod

V. DISPOZITIV

Na osnovu gorenavedenog, Zahtjev se ovim **ODBIJA**.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleski tekst mjerodavan.

Dana 18. juna 2008.
U Haagu,
Nizozemska

/potpis na originalu/
sudija Fausto Pocar,
predsjedavajući

[pečat Međunarodnog suda]